

Božićno drvce

Premda je kićenje božićnog drvca star običaj, u hrvatskim krajevima on nije bio raširen sve do sredine 19. stoljeća, uglavnom pod utjecajem njemačke tradicije. Bez obzira na to što kićenje drvca nije bilo rašireno, domovi su se prije svejedno na Badnjak kitili cvijećem i plodovima, posebno zelenilom. Kićenje su najčešće obavljala djeca.

Isprva su se kitila bjelogorična stabla, a poslije zimzelena. Kitilo se voćem, najčešće jabukama, šljivama i kruškama te raznim slasticama i ukrasima izrađenim od papira. Čest su i lijep ukras bili pozlaćeni orasi i lješnjaci kojima se kitilo drvce, a najčešće su se postavljale svijeće, simboli nade i božanstva. Poslije su se postavljali i komadići vate, voska ili papira koji su simbolizirali snijeg na drvцу i tako ga ukrašavali. Danas možemo kupiti različite gotove ukrase i lampice koji će zadovoljiti i najprofinjenije ukuse.

Istražila Ema Žagar, 4.c

